

Markó Béla
EPIPHANIA DOMINI

Nem az vetköztet le,
aki annak idején felöltöztetett,
és rád aggatta az egész világot,
holdat, napot, csillagokat, angyalhajat,
beszédet, hallgatást, ide-oda lengést,
a színes gömbök koccanását,
szünni nem akaró áhítatot körös-körül,
mert a kezdet kezdetétől tőled függött minden,
nélküled nem tudtunk volna Pilátusról,
a lázadó Barabbást is te adtad nekünk,
Kajafást is tőled kaptuk,
és fogalmunk sem lenne a keresztről,
ha nem ajándékoztál volna meg vele,
neked köszönhetjük Júdást,
hiszen már rég elfelejtettük volna,
de te naponta eszünkbe juttatod
a nyomorultat, aki csak úgy lehetett áruló,
hogy te makacsul ragaszkodtál az elveidhez,
vagyis inkább a rögeszméidhez,
szikráztál odafent, mint egy csillagszóró,
öklömnyi piros vércseppek gördültek le rólad,
mint a megbillenő karácsonyfáról a díszek,
ha elveszti az egyensúlyát a szoba,
a ház, a város, a Koponyák Hegye,
jajgatva hirdetted jöveteledet,
ezt a végéhez közeledő kezdetet,
olyan volt a lecsorgó vizelet szaga,
mint a fenyőillat, vagy talán mégsem,
csakhogy amit úgy mondunk, az úgy lesz,
és ha később másképpen mondjuk,
már nem tudjuk megváltoztatni,
mert nem lehet felgyorsítani a Megváltó

harminchárom éven át tartó születését,
amíg hozzá nem szokunk, hogy köztünk van,
és akkor már le lehet vetköztetni,
dobozokba gyűjteni a csillogó
díszgömböket, Isten habkönnyű,
belül teljesen üres sejtjeit,
be lehet csomagolni a gyertyalángot,
igen, minden ellenkező híresztelés dacára,
nem azok vetköztetnek, akik öltöztettek,
pedig ők tudhatnák, mivégre,
honnan, hová, mikor és meddig,
vittem a pamacsot és a borotvát,
nem kellett volna hagynom, hogy
apámat is idegen borotválja,
idegenek vetköztették,
idegenek mosdatták,
nem az övük volt a teste,
nem volt az enyém sem persze,
a halál csupán annyi, hogy egyszerre csak
hozzád nyúlhatnak, és te nem veszed észre,
azután is bármikor szólhatnak hozzád,
csak éppen nem fogsz válaszolni,
később is tudhatnak rólad,
de te nem fogsz tudni róluk,
mit számít egyetlenegy ember tudása
szemben sok-sok millió ember hitével,
micsoda felemelő szertartás az öltöztetés,
ahogy feldíszítenek, mint a fenyőfát,
aztán amikor le kell vetköztetni téged,
valószínűleg rábíznak a bejárónőre,
aki a túleveleket is felporszívózza utánad,
te csak sírj, Mária, mondják az idegen asszonyok
annak, aki réges-rég felöltöztetett téged,
majd a szűk ajtónyíláson át szemérmetlenül
kicibálják az ernyedt karácsonyfát,
mint egy magatehetetlen testet,
és kidobják a szemeteskuka mellé.

ELSŐ SZEMÉLY

Először az igék jövő idejét felejtetted el
ágyban, párnák közt, egy korty tea után,
de a jelen idő még itt van veled,
ha egy hideg tükör által is,
akár a lecsapódó pára,
és közben kitüremkedik
a múlt idő mindenhonnan,
a lassú haldoklás grammatikája,
vagy mégsem, csak egy újabb életé,
amelyben nem kell többféle idő,
fagyos vízcseppek az ágakon,
nincsen már szélfújás, se széthullás
vagy alig hallható lecsordulás,
hiszen megváltozik a nyelvtan,
majd eltűnik a második személy,
míg vergődik még az első,
éppen fordítva, mint a csecsemőnél,
aki csak elbeszéli önmagát,
vagyis kívülről mutogatja egy-egy szóval,
nem tudja, hogy akkor kezdődik pusztulása,
amikor magára teríti az egyes szám első személyt,
a színes, puha, fullasztó takarót,
amely úgymint elrongyolódik egyszer,
és ismét felbukkan a harmadik személy
nyálban, könnyben, húgyban, vérben,
ahogy valamikor kikerekedtek a szavak,
megteltek jelentéssel, sőt, jelentőséggel,
most viszont újra elválík a tested
az egykor rád erőltetett grammatikától,
mert a halál után is van nyelv,
akkor is tudsz majd beszélni,
de nem lesz benne más,
csak egyetlen érvényes igeidő
és egyetlenegy személy,

egészen másképpen persze,
mint a diktátorok nyelve,
akiket felvillanyoz a jövő,
az egyes szám első személy,
és nem veszik észre,
hogymár réges-rég meghaltak,
hiszen olyan a beszédük, mint a késél,
amelynek soha többé nem lesz kiterjedése.

